

Краће представничко питање

Уле Јелпке, Петре Пау, Севим Дагделен, Керстен Науман, Волфганг Нешковића и парламентарне странке Љевица.

Оружане снаге Њемачке одају почаст Вернеру Молдерсу, официру фашистичког (нацистичког) Луфтвафеа и припаднику Легије Кондор.

Иако Декрет о традицији Бундесвера наводи „Основни закон те задатке и дужности додијељене Бундесверу” као мјерило за разумијевање и његовање традиције, Бундесвер ипак у свој традиционални рад укључује такође и водеће чланове нацифашистичког Вермахта. С једне стране, ово се догађа „неслужбено”, на примјер, на начин на који је то радио бивши командант Команде специјалних снага, који је својим војницима поручио да им „узор” треба бити Вермахтова Дивизија Бранденбург (публикација Бундестага 16/5380). С друге стране, ово се ради и службеним путем, на примјер, тако што се касарне називају по генералима Вермахта. Такође, из примјера сарадње са традиционалним удружењима, јасно је да Бундесвер не одаје почаст само и искључиво оним члановима Вермахта који су пружали отпор нацифашизму.

Вршењем антифашистичког притиска успјело се постићи да изузетно злочиначке јединице или припадници Вермахта више не буду дио традиције. Дана 24. априла 1998. године, на захтјев Партије демократског социјализма, њемачки Бундестаг позвао је савезну владу да „се побрине да се припадницима Легије Кондор више не одаје почаст, у виду, на примјер, називања касарни Бундесвера по њима” (публикација Бундестага 13/10494, записник са 231. сједнице). Одмах након ове одлуке, али са закашњењем од скоро седам година, успиједило је преименовање некадашње ловачко-бомбардерске ескадриле „Молдерс” у Нојбург на Дунаву. Као вођа 3. ескадриле Борбене групе 38, пуковник Вернер Молдерс борио се на страни Франкових пучиста у Шпанском грађанском рату.

Током Другог свјетског рата, Молдерс је постао звијезда нацифашистичке ратне пропаганде. У јулу 1941. године, постао је први официр којем је додијељен Витешки крст са храстовим лишћем, мачевима и дијамантима, највише њемачко ратно одликовање у то вријеме.

Непосредно након Молдерсове случајне погибије у новембру 1941. године, појавиле су се легенде о његовој наводној блискости с покретом отпора, а које су се првенствено заснивале на његовој припадности хришћанској конфесији. Међутим, у извјештају Канцеларије за истраживање војне историје (КИВИ) из 2004. године, долази се до закључка да је „тешко оцијенити његово практиковање хришћанства као склоност критичности према нацистима, чак и као вид понашања које је резултат психолошког отпора.” „Не може се доказати” да је Молдерсово понашање указивало на његову суштинску критичност према режиму.

Ипак, покушаји десничарске и екстремно десничарске политичке сфере да рехабилитују Молдерса не престају. На примјер, „Рехабилитите Молдерса!” био је наслов издања „Јунге Фрајхајта” од 7. јула 2006. године, у чијем тексту се позивало на откриће дневника једног капелана. Међутим, ни то не може да докаже Молдерсов отпор према режиму.

Ипак, такви ставови имају одјека у савезној влади, нарочито код парламентарног државног секретара Министарства одбране Савезне Републике Њемачке Кристијана Шмита (Хришћанско-социјална унија или ХЦУ). Шмит је члан Круга другова планинске јединице Гебиргструпе, јединице која се ни до дан данас није оградилa од свог почасног предсједника, нацифашистичког ратног злочинца генерала Хуберта Ланца, осуђеног у Нирнбергу, а исти је очигледно наклоњен и официру Вермахта Молдерсу. Према извјештају објављеном у листу „Ди велт” (издање од 29. јуна 2006. год.), у љето 2006. године, Шмит је изјавио да је Молдерс био само инструментализован од нацистичког режима: „У смислу личности и карактера, овог човјека као биће у великој мјери карактеришу основна хришћанска увјерења.” У изјави од 7. марта 2005. године, Шмит је назвао преименовање ловачко-бомбардерске ескадриле „иконоклазмом” (изјава Радне групе за спољну

и безбједносну политику ХЦУ). Линк ка „moelders.info”, почетној страници Радне групе, који је још увијек био активан крајем априла, у међувремену је уклоњен.

Оваква настојања да се рехабилитује један авијатичар Легије Кондор очигледно наилазе на позитиван одговор међу војницима. На примјер, дана 18. јуна 2007. године, у листу „Нојбургер Рундшау” објављено је да је на територији ваздухопловне базе у Нојбургу, прецизније код „Молдерсштајна”, Удружење Молдерс одржало „Молдерсов састанак”. Предсједник тог удружења изјавио је да би се та прослава и „убудуће” могла звати Молдерсовим састанком. У извјештају ових новина даље се наводи да је „такође и часопису ескадриле назива ‘Дер Молдеријанер’ дозвољено да задржи његово име у наслову”. У официрским просторијама виси „велика слика Молдерса на мјесту на којем с правом и треба да буде”.

С обзиром на све интензивније ангажовање Бундесвера у иностранству и оснивање великог броја интервентних јединица, чини се да постоји све већа потреба за релевантним узорним примјерима из историје Вермахта. Чињеницу да војници и официри не узимају у обзир услове Декрета о традицији или резолуције Бундестага, представници који постављају ово питање виде као пркосно противљење демократској оријентацији Бундесвера.

Овим путем питамо савезну владу:

1. Да ли Влада Савезне Републике Њемачке намјерава да поништи преименовање некадашње ловачко-бомбардерске ескадриле „Молдерс” и, ако буде било потребно, покрене иницијативе у парламенту у ту сврху?
2. Да ли Влада Савезне Републике Њемачке намјерава да врати пилота Вермахта Вернера Молдерса у традицију Бундесвера и ако да, зашто?
3. Да ли Влада Савезне Републике Њемачке намјерава да усвоји оцјене парламентарног државног секретара Кристијана Шмита да је Молдерс само „инструментализован” од нацистичког режима и да је преименовање Молдерсове ескадриле био чин „иконоклазма”, а ако не, да ли ће Влада Савезне Републике Њемачке скренути пажњу Кристијану Шмиту на чињеницу да је Молдерс био један од водећих официра Трећег рајха у чему нема ничега узорног са демократске тачке гледишта.
4. Да ли је парламентарни државни секретар Кристијан Шмит члан Удружења Молдерс?
5. Да ли Влада Савезне Републике Њемачке и даље сматра парламентарног државног секретара Кристијана Шмита адекватним узевши у обзир његову наклоњеност Молдерсу?
6. Да ли је Влади Савезне Републике Њемачке познато да је Вернер Молдерс у приватном писму 1941. године написао: „Поносан сам што сам распоређен са својом ескадрилом у жаришту борбених дејстава,” (лист „Контрасте”, 1. април 2004. године) и да ли ту изјаву види као показатељ критичког става наведеног официра према нацистима?
7. Да ли је Влада Савезне Републике Њемачке упозната са сљедећом Молдерсовом изјавом од 28. октобра 1941. године (овдје цитираном из извјештаја КИВИ): „Данас је први радостан дан... На небу сад више нема Руса јер смо их много побили, а и на фронту су се сада ствари покренуле,” и да ли може у тој подршци нацифашистичког агресорског рата препознати било какву назнаку антифашистичког става?
8. Одговара ли очекивањима Владе Савезне Републике Њемачке, у погледу поштовања Декрета о традицији, да команданти касарни дозвољавају прославе у част официра Вермахта који су били лојални нацистима?
9. Да ли су тачни извјештаји из штампаних медија („Нојбургер Рундшау”, 18. јун 2007. год.) у којима је наведено да је „прослава поновног окупљања” под називом „Славимо Молдерса” одржана на територији ваздухопловне базе у Нојбургу у јуну 2007. године, а ако јесу, ко је дао дозволу да се таква прослава одржи?
10. Да ли је тачно да се на територији ваздухопловне базе налази такозвани „Молдерсштајн” [њем. Stein – камен, Moldersstein – Молдерсов камен, прим. прев.], и ако јесте, колико дуго је већ тај камен тамо?
11. Да ли је тачно да је комодор пуковник Уве Клајн дао дозволу да се велика слика Молдерса окачи на „своје старо мјесто” у официрским просторијама?
12. Да ли Влада Савезне Републике Њемачке намјерава да дисциплински казни комодора и информише га о резолуцији Бундестага према којој се члановима Легије Кондор „више неће одавати почести” или би Влада жељела да Удружење Молдерс одржава и даље прославе у част Молдерса баш код Молдерсштајна све са Молдерсовом сликом окаченом у његову част у официрским просторијама.

13. Да ли Влада Савезне Републике Њемачке сматра прикладним и кредибилним да предсједник Удружења Молдерс, пуковник (у пензији) Хелмут Руперт, има приступ ваздухопловној бази током славља у част Молдерса, иако му је управо Молдерс „узор” („Нојбургер Рундшау”, 18. јун 2007. год.)?
- а) Да ли је то тако с обзиром на чињеницу да је Молдерс, између осталог, написао: „Ми Нијемци осјећамо се дивно јер се боримо у овом рату... Денкерк гори као ни један други град којег сам до сад гледао да гори”?
 - б) Како савезна влада оправдава свој став?
14. Да ли је тачно да магазин ескадриле и даље излази под насловом „Дер Молдеријанер”, а ако јесте:
- а) Ко је уредник тог часописа?
 - б) Како се тај часопис дистрибуише унутар Бундесвера?
15. Да ли је Влада Савезне Републике Њемачке свјесна да наведени часопис Молдерсове „карактерне особине и војничке врлине”, које га, као што је познато, нису спријечиле да води нацифашистички агресорски рат, описује као „идеале којим треба тежити” (лист „Контрасте”, 7. јун 2007. год.) и да ли Влада Савезне Републике Њемачке дијели мишљење представника који постављају ово питање да се на то треба гледати као на величање Вермахта, а које се не би требало проводити у име Бундесвера нити на простору имовине истог?
16. Да ли се Удружење Молдерс састаје на простору имовине Бундесвера, а ако да, колико често и гдје?
17. Да ли Удружење Молдерс користи просторије које спадају под имовину Бундесвера, а ако да, које просторије, гдје се налазе и у коју сврху се користе?
18. У којој мјери одавање почести Вернеру Молдерсу испуњава услов Декрета о традицији да се „Основни закон те задаци и дужности додијелени Бундесверу” узимају као мјерило?
19. У којој мјери Бундесвер узима у обзир у својим разматрањима упозорење војног историчара Детлефа Балда да је ангажман водећих политичара око Молдерса „јачање десног радикализма у Бундесверу... Ако је политика једног државног секретара (К. Шмит) политика изглађивања Вермахта, прања Вермахта, онда тај секретар промовише те елементе” („Контрасте”, 7. јун 2007. год.)?
20. Какав значај имају Молдерсове почести за Бундесвер, те какав значај исте имају за испуњавање војничке службене дужности?

Берлин, 16. октобар 2007. године

Ulla Jelpke

Sevim Dagdelen

Kersten Naumann

Petra Pau

Paul Schäfer (Köln)

Dr. Gregor Gysi, Oskar Lafontaine und Fraktion

(Др Грегор Гиси, Оскар Лафонтен и парламентарна група)